

Nacional

COVID-19

Transmissió
0,81

Dada anterior: 0,81

Els nous contagiats per cada positiu no han de superar l'1

Nous contagiats
719

Dada anterior: 1.338

L'indicador hauria d'estar en 1.000 contagiats/dia

Llits d'UCI
632

Dada anterior: 638

Les UCI haurien d'acollir un màxim de 300 malalts greus

14-F ELECCIONS AL PARLAMENT

Negociació “in

FEINA ERC designa equip negociador i encetarà amb la CUP, que s'hi posa bé si es parla de “què i com fer-ho”, les converses per formar un govern “ampli” **PAS** JxCat accepta invertir Aragonès, si bé la seva aposta és per un executiu “independentista”

Calendari polític

GRÀFIC: EL PUNT AVUI

3 Març

DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES	DISSABTE	DIUMENGE
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

12 de març
Ple de constitució del Parlament

23 i 24 de març
Debat d'investidura del president de la Generalitat

25 i 26 de març
Segon debat d'investidura

Del 28 de març al 5 d'abril
Setmana Santa

4 Abril

DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES	DISSABTE	DIUMENGE
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

5 Maig

DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES	DISSABTE	DIUMENGE
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24 ₃₁	25	26	27	28	29	30

26 de maig
Límit per a la investidura o per a una nova convocatòria d'eleccions

 Ò. Palau / E. Ansola
BARCELONA

Fil a l'agulla. Vint-i-quatre hores després de la nova i inapel·lable victòria independentista a les urnes, ERC, a qui passa ara el volant del procés, no només va mostrar ahir la intenció d'entaular converses de manera “imminent” per buscar un pacte que permeti traduir en una investidura i un govern sòlids l'ampliada majoria parlamentària, sinó que ja s'hi va posar. Després que el candidat, Pere Aragonès, fes durant el dia els primers contactes amb les caps de llista de Junts, la CUP i En Comú Podem, els republicans van designar en l'executiva telemàtica de la tarda un equip negociador, que es complementarà amb diversos equips de treball temàtics, format per la secretària general adjunta, Marta Vilalta; el

Les frases

“És el moment de la negociació i la UE hauria de mirar cap a Espanya i Catalunya per fomentar una solució democràtica”
Pere Aragonès
CANDIDAT D'ERC

“Salvador Illa és l'Arrimadas del 2017. L'única persona capaç de generar majories i de liderar el país és Pere Aragonès”
Marta Vilalta
PORTAVEU D'ERC

“El mandat de les urnes és extraordinàriament clar: hem de sumar cap a la independència”
Laura Borràs
CANDIDATA DE JUNTS

“Només depèn de nosaltres formar una majoria sòlida en escons i un govern independentista que sigui fort”
Jordi Sánchez
SECRETARI GENERAL DE JUNTS

“A la CUP estem oberts a tots els escenaris, però l'important i el que hem de saber és per fer què, i com fer-ho”
Dolors Sabater
CANDIDATA DE LA CUP

president del Consell Nacional, Josep Maria Jové; el vicesecretari de comunicació, Sergi Sabrià, i la número 2 per Barcelona, Laura Vilagrà. Ells seran els responsables de les converses, que es va decidir encetar amb la CUP, actor que entenen “indispensable” i que ha sortit especialment “reforçat” de la cita electoral. Les primeres trobades, que es tancaran ja en els propers dies, continuaran després amb Junts i els comuns.

Els republicans insisteixen d'entrada a conformar

una gran majoria sobirana de 82 escons, tot i que s'endevina una tasca complicada pels vets encreuats entre aquests dos últims. Els de Puigdemont, que han assumit l'intercanvi de rols i ja han deixat clar que no tindran inconvenient a invertir Pere Aragonès, indicaven ahir que la seva fórmula passa per un executiu merament “independentista”, és a dir, sense els comuns, però obrint-hi la porta a la CUP. I és que, com va passar el 2015 i el 2017, els cupaires tornen

a erigir-se en decisius. Ahir van mostrar la seva predisposició a parlar-ne, mentre els comuns continuaven enrocats a proposar un tripartit que ERC va qualificar un cop més d’“impossible”. Encara més: “Salvador Illa és l'Arrimadas del 2017”, valorava Vilalta sobre la candidatura a la investidura que ha anunciat el socialista, amb nul·les possibilitats de prosperar.

Després d'una primera reunió al matí per analitzar els resultats, Vilalta avançava ja la voluntat

d'iniciar negociacions immediates per configurar un govern “el més ampli possible” amb els partits amb qui els uneixen els “grans consensos” de país. “No fem vetos entre sobiranes, volem majories àmplies, i si algú ho pot fer possible és ERC; en aquesta direcció iniciarem totes les negociacions”, aclaria.

A la tarda, els republicans van acabar de configurar “l'estratègia negociadora”, perquè sobre la taula s'hi posarà tot. No tan sols la investidura d'Aragonès o el reparti-

ment d'àrees a l'executiu i al Parlament, sinó també un programa de govern basat en els tres grans eixos marcats per ERC –amnistia, autodeterminació i sortida progressista de la crisi–, que segurament haurà d'implicar, en conseqüència, un nou acord estratègic pel full de ruta, que va ser impossible en la legislatura passada. Els republicans, a més, volen que impliqui també, com van dir en campanya, un pacte per aprovar com a mínim els pressupostos del 2021. “La negociació

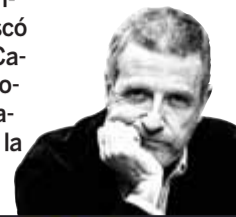
L'APUNT

De Tabàrnia a la taverna

Jordi Panyella

Tabàrnia ha mort. És el que passa amb les realitats virtuals, que de cop i volta fan puf i desapareixen. La broda d'aquesta colla mancats de gràcia ha caigut en la més absoluta de les desgràcies. Com una merda empaquetada i a punt per deixar anar l'aigua del sanitari i, blup, cap al clavegueram. Que l'autoodi és una cosa molt dolenta, una patologia greu que cal tractar al di-

van dels psiquiatres, amb veu temperada i ànim tranquil, i no deixar-se anar amb exabruptes des d'un escó del Parlament. Els sap tant de greu haver nascut a Catalunya que només fan que inventar-se una pàtria nova i castellana. Tabàrnia comença a marxar del Parlament, però, atenció, la guàrdia ben alta que hi entra la taverna. Farien bé al bar de retirar-ne tot l'alcohol.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Imminent”

Marta Vilalta (ERC) i Jordi Sánchez (JxCat), durant les compareixences telemàtiques que van mantenir ahir ■ EL PUNT AVUI

Els dos blocs es desplomen en vots

L'enfonsament en més de 27 punts de la participació va fer que, en vots absoluts, tots els blocs es desplomessin respecte de les xifres històriques del 2017. De fet, en espera que els resultats s'oficialitzin i s'hi afegeixin els (pocs) vots de l'exterior, la suma de vot independentista va caure en més de 630.000 vots en conjunt respecte dels més de dos milions rebuts fa tres anys, mentre en l'unionisme la davallada encara seria més marcada, de més de 750.000. Els comuns, a mig camí, van perdre també més de 130.000 suports.

Dins l'independentisme, la caiguda es reparteix de forma similar entre els 332.000 vots que va perdre ERC i els 380.000 de JxCat, part dels quals alimentarien, això sí, els

77.000 que va rebre el PDeCAT, que tanmateix no li permetran entrar al Parlament. Tot i l'avenç en escons, la CUP també en perdria uns 6.000. La portaveu d'ERC, Marta Vilalta, admet que haurien volgut "més participació" i atribuïa l'alta abstenció a la imposició judicial de la data en plena pandèmia, mentre insistia a emfasitzar que l'independentisme superi el 51%.

ERC ha guanyat en ciutats com Lleida, Reus, Tortosa o la Seu d'Urgell, i és segona força en la majoria de municipis de les àrees metropolitanes, mentre que JxCat ha guanyat a Girona, Manresa, Vic o Sant Cugat. Això sí, en número de municipis on són primera força, Junts dobla el resultat dels republicans, 562 a 263.

rava, i "això només depèn de les tres formacions", hi afegia. Sánchez no va voler entrar en detalls de quin seria el contingut de la negociació o dels temes que Junts posarà sobre la taula. "L'important ara és acordar el què i el com ho farem", continuava, i es mostrava partidari de la proposta d'Aragonès en campanya per tal que l'acord d'investidura quedi subjecte a l'aprovació del pressupost, a fi que l'acord sigui el més efectiu possible. També es va mostrar favorable a la taula del diàleg propiciada per ERC, sempre que impliqui una relació bilateral entre tots dos governs. Aquest cop, però, Junts no va parlar de la figura del relator que en anteriors negociacions considerava imprescindible. De fet, "no hi ha línies vermelles", afirmava Sánchez, per poder fer realitat l'acord amb ERC.

Tal com anunciaven ahir els republicans, Junts prioritza tancar un acord de legislatura que permeti fer amb certesa el recorregut cap a la independència. Sánchez creu que "és possible", així que: "El primer pas serà escoltar les propostes, i a partir d'aquí si ens posem d'acord en el què, ni el qui ni els quants seran un obstacle", assegu-

rava, mentre ja avançava que les negociacions es volen dur a terme amb discreció i prudència.

La CUP podria entrar-hi
Quant a la CUP, els anticapitalistes estan disposats a avalar un nou govern independentista depenent de "què estigui disposat a fer" i sempre que reflecteixi el resultat de les urnes, que segons la seva lectura han demanat "un projecte més a l'esquerra" que l'assajat fins ara. La candidata, Dolors Sabater, destacava "l'avenç històric" de l'independentisme diumenge —en què la formació va passar de 4 a 9 diputats— i es va mostrar oberta a "tots els escenaris", fins i tot a formar part del proper executiu: "Però hem de saber per fer què i com fer-ho", puntualitzava. La CUP defensa un programa de govern basat en quatre eixos, tal com recordava Sabater: amnistia i fi de la repressió, autodeterminació per mitjà d'un referèndum vinculant, un pla de xoc per a un rescat social, i concretar un pla de transició ecològica. "Si s'avenen a polítiques de rescat econòmic i a posar per davant una nova economia per a la gent i no les elits, aquí ens podríem entendre, evidentment", cloïa. ■

La constitució del Parlament, abans del 12 de març

La primera parada en el full de ruta és la constitució del nou Parlament. La data límit per a la sessió constitutiva és el 12 de març (20 dies hàbils posteriors a les eleccions). Un cop escollida la presidència del Parlament i la

resta de membres de la mesa, la segona parada és la investidura del president de la Generalitat. Si s'esgoten els terminis, la investidura hauria de ser cap al 26 de març, tenint en compte que si el candidat no reünís prou su-

ports, la investidura es podria sotmetre, dos dies després, a un segon debat. Si encara no hi hagués investidura, hi hauria de límit fins a final de maig per proposar nou candidat i evitar, així, noves eleccions.

serà complexa, però ho volem liderar", deia Vilalta.

Els republicans volen demostrar que van a totes des del principi per posar de nou en el primer pla, també a escala internacional, la necessitat d'un referèndum per resoldre el conflicte polític amb l'Estat. Així ho reiterava ahir al matí el mateix Aragonès a la BBC, on feia una crida a les institucions europees perquè "ajudin a resoldre" el conflicte. "Ara és el moment de tornar a la taula de negociació", hi afegia. El missatge que la repressió

no atura l'independentisme també volen que arribi "a tots els aparells de l'Estat", començant per un govern espanyol a qui, això sí, Vilalta no negava que continuïn donant suport al Congrés, sempre que això sigui "útil" per a la ciutadania. ERC creu que dels resultats de diumenge surt "reforçada" l'aposta per la negociació, per la qual cosa vol reprendre la taula de diàleg tan bon punt hi hagi nou govern.

"Empat tècnic"

Per part de Junts, qui sor-

tia a fer la valoració postelectoral ahir era el secretari general, Jordi Sánchez, que enmig de la roda de premsa s'assabentava del recurs de la fiscalia contra el tercer grau dels presos. Moments abans, Sánchez assegurava: "El resultat ens obliga a tots a resoldre les diferències". Segons ell, Junts afronta les negociacions des d'una posició de "guanyadors", conscients, però, que qui ha de moure fitxa ara és Aragonès. "La distància d'un escó i 35.000 vots és d'empat tècnic", reblava,

això sí, Sánchez, per la qual cosa no considera que s'hagi d'imposar una estratègia per sobre d'una altra. Ara per ara, es mantenen "amatents" a la proposta que els faci arribar ERC per aconseguir materialitzar la victòria independentista en el que per a Junts seria una bona fórmula: "Un govern fort amb una majoria parlamentària sòlida que permeti avançar en l'exercici de l'autodeterminació." Per aquest motiu l'acord prioritari i únic és formar "un govern independentista amb ERC i la CUP", reite-

14-F ELECCIONS AL PARLAMENT

El fiscal vol els presos polítics entre barrots

Presenta recurs contra la semilibertat dels independentistes l'endemà de les eleccions ■ Dos jutges ho han de resoldre

M. Piulachs / Ò. Palau
BARCELONA

L'endemà mateix de les eleccions al Parlament de Catalunya, la fiscalia de Barcelona, finalment, va presentar al jutjat els previsibles recursos contra la classificació en tercer grau (sortir de dia i anar a dormir a la presó) dels nou independentistes catalans, que va aprovar el Departament de Justícia el 28 de gener passat, respectant les propostes de les juntes de tractament de les presons de Lledoners, Wad-Ras i Puig de les Basses, on estan tancats des de finals del 2017. Els presos polítics d'ERC i Junts van aprofitar la nova classificació per fer campanya, conscients que era una semilibertat "provisional", ja que la fiscalia no ha canviat el parer que han d'estar tancats, entre barrots, fins a complir la meitat de la pena imposada, per sedició, com fixa la llei, tot i que també permet que els reclusos passin al tercer grau abans si compleixen certs requisits.

En la primera concessió del tercer grau, els set de Lledoners van estar en semilibertat catorze dies: del 14 al 28 de juliol del 2020. La magistrada del jutjat de vigilància penitenciària 5 de Catalunya va acceptar la mesura cautelar, demanada pel fiscal, de tornar-los al penal en espera de la resposta del Tribunal Suprem, que en va confirmar el tancament el 4 de desembre

La xifra

19

dies fa que estan en tercer grau els presos polítics. El primer cop en semilibertat, els 7 de Lledoners només n'hi van estar 14.

passat. Actualment, la titular d'aquest jutjat està de baixa i caldrà veure si el substitut fa una interpretació més garantista de la norma, com va fer el jutge de vigilància penitenciària 1, que va mantenir l'expresidenta Carme Forcadell i l'exconsellera Dolors Bassa en semilibertat fins a la fermesa de la resolució del Tribunal Suprem.

Els "dèficits"

En els recursos individuals dels nou presos polítics, la fiscalia repeteix arguments com ara: "L'intern manté tots els dèficits que el van portar a delinquir: falta de respecte a les lleis i als tribunals de justícia, creença en un mandat superior del Parlament de Catalunya per sobre del mandat constitucional i de les advertències del Tribunal Constitucional i creença en la seva capacitat per interpretar la voluntat popular", i hi afegeix que "el fracàs de la intervenció realitzada fins ara fa necessari que es continuï treballant en els dèficits citats que van dur l'intern a delinquir". Per això, sol·licita als dos jutges de vigilància peniten-

ciària que "suspenguin" la concessió de la semilibertat fins que el tribunal sentenciador, el Suprem, es pronunciï sobre el fons.

En els escrits, hi precisa que "només han passat 40 dies" des que el Suprem va tornar la seva primera semilibertat fins a la segona concessió, sense que, al seu parer, hagin canviat les mancances detectades per l'alt tribunal espanyol, el qual en la seva resolució no definia ni què havien de fer ni quant temps exigia que continuessin en segon grau i sense poder sortir del penal per anar a treballar o fer voluntariat.

En el recurs contra la semilibertat del president d'Òmnium, Jordi Cuixart, condemnat a nou anys de presó, la fiscalia insisteix que en entrevistes a mitjans de comunicació continua amb el seu lema *Ho tornarem a fer*, tot i que la fiscalia no aprofundeix en el seu significat. I, tal com indicava el Suprem, detalla per què ha d'estar més temps tancat, com ara per "una falta de canvi de la personalitat relativa a l'activitat delictiva", ja que, per la fiscalia, Cuixart, com la resta de presos, "reconeix els fets, però no que siguin delictes", i, per tant, considera que "l'evolució del tractament és nul·la", sense aclarir què hauria de fer en l'exigència que respecti la llei. El fet que Cuixart, amb la semilibertat, torni a la vida laboral i a la responsabilitat paternofamiliar no és valorat.

Els presos polítics, en un acte d'Òmnium per reclamar l'amnistia, l'1 de febrer passat ■ JOSEP LOSADA

Les frases

“L'intern manté tots els dèficits que el van portar a delinquir, com ara la falta de respecte a la llei”

Fiscalia de Barcelona
RECURS AL TERCER GRAU PRESOS

“És la resposta dels aparells d'un estat venjatiu. Aquest país demana respostes polítiques”

Marta Vilalta
PORTAVEU D'ERC

“Quin calendari! No sé si més casual o causal. I encara diuen que no som presos polítics...”

Jordi Turull
EXCONSELLER PRESIDÈNCIA

Pel que fa a Carme Forcadell, la fiscalia també indica que "no reconeix plenament els fets delictius que va cometre com a presidenta del Parlament, i encara més: els justifica". Hi afegeix que el seu tractament, fent voluntariat, "no té res a veure" amb el delictes comès, tal com va indicar el Suprem. "El programa de tractament ha d'ensenyar a la interna a respectar la llei", sosté la fiscalia de Forcadell, sense posar un exemple pràctic de com ho ha de dur a terme. El mateix s'exigeix als exconsellers Raül Romeva, Jordi Turull, Josep Rull i Dolors Bassa.

Quant a l'exvicepresident Oriol Junqueras, la fiscalia recorda que té una pena molt elevada, tretze anys de presó, la més alta de tots els polítics, pels delictes de malversació de

fons i sedició, i que el Suprem, el desembre passat, indicava que "calia un període de temps més llarg" tancat, sense concretar quant temps més. I, com en el cas de la resta de presos polítics, precisa que el fet que el seu comportament sigui correcte i col·laborador dins del penal no és suficient per a la seva rehabilitació, ja que afirmar que és "una persona demòcrata" no és admetre el delictes. A més, insisteix que el fet que tingui família i feina no és suficient per donar-li permisos, i que seria una discriminació per als que no tenen aquest entorn estable, tot i que és un dels requisits exigits a tots els penals. Fa temps que advocats i entitats de drets humans denunciaven aquesta discriminació envers els reclusos migrants que no reben

permisos pel fet de no tenir feina o un lloc on dormir fora de la presó.

Reaccions

El secretari general de Junts, Jordi Sánchez, va denunciar ahir "interessos polítics" darrere del recurs de la fiscalia, l'endemà de les eleccions catalanes, contra el tercer grau dels líders independentistes. El líder de Junts hi va afegir que és "molt poc creïble que el govern espanyol no controli la fiscalia" i va preguntar retòricament "com s'explica llavors que el ministeri públic no hagi presentat els recursos els dies abans del 14 de febrer?", informa l'agència Efe. Sánchez va insistir en la necessitat de negociar amb el govern espanyol una amnistia, com a primer punt en la resolució del conflicte català.

El paper al Congrés davant Sánchez separa ERC i JxCat

■ Rufián es veu legitimat per elevar l'exigència de la taula fugint del no a tot ■ Borràs reté l'escó i buscarà el xoc demà

David Portabella
MADRID

A l'hora d'explorar un acord de governabilitat que reediti el vigent fins ara però invertint l'ordre dels socis, ERC i JxCat es disposen a redescobrir una veritat ja sabuda: el paper al Congrés davant el govern presidit per Pedro Sánchez els separa des del punt de vista estratègic. Si el 14 de febrer es dirimia una confrontació tàctica de l'independentisme també a Madrid, amb els resultats de Pere Aragonès a la mà Gabriel Rufián es veu legitimat per mantenir el seu rumb –iniciat amb l'abstenció en la investidura de Sánchez i continuat amb el vot a favor dels pressupostos estatals del 2021– que es basa a fugir del no a tot i fins i tot per poder elevar l'exigència sobre l'obligatorietat de reunir la taula de diàleg. Laura Borràs (JxCat), al seu torn, retindrà encara el seu escó al Congrés fins que no reculli l'acta del Parlament i com a portaveu demà viurà un xoc amb Sánchez en la primera sessió de control posterior al 14-F. “Arran dels darrers fets, el govern continua pensant que les relacions entre Catalunya i Espanya són un conflicte intern?”, exigirà Borràs aprofitant el ressò de la denúncia del cap de la diplomàcia russa, Serguei Lavrov, davant l'alt representant de la UE, Josep Borrell, pels presos polítics.

Tant si la ressaca que ha deixat el 14-F dona com a resultat la formació d'un govern independentista com si no, el que és segur és que ERC i JxCat mantindran fins al 2023 al Congrés les seves estratègies pròpies i no hi haurà unitat d'acció. El grup de Rufián hauria assumit com una esmena a la totalitat el fet que JxCat quedés per davant d'ERC, però ser segon per darrere

Rufián i Borràs a l'hemicycle del Congrés ■ CHEMA MOYA / EFE

La frase

“El govern continua pensant que la relació entre Catalunya i Espanya és un conflicte intern?”

Laura Borràs
PORTAVEU DE JXCAT AL CONGRÉS

del PSC i per sobre dels de Borràs és vist com un plàcet a una manera de fer a Madrid. Segons fonts d'ERC al Congrés, l'afany d'arrossegar la coalició de PSOE i Podem a abraçar fites d'esquerres com ara la derogació de la llei mordassa o de la reforma laboral és incompatible amb “el no a tot” amb el qual els republicans retraten el rol de JxCat.

L'aposta per explorar el diàleg, però, ara com a soci crescut pels resultats és el que portarà aquesta tarda Rufián a pujar a la tribuna del Congrés a defensar una moció conseqüència d'interpel·lació urgent –la que va mantenir amb el ministre debutant Miquel Iceta el 3 de febrer– a favor de la negociació d'un referèndum d'autodeterminació com a via avalada per “una àmplia i transversal majoria del 80%”, a més de

la demanda de l'amnistia pels represaliats. I després que Borràs busqui el cos a cos demà amb Sánchez a la sessió de control, en nom d'ERC el diputat Joan Capdevila fiscalitzarà la vicepresidenta econòmica, Nadia Calviño, pel repartiment dels fons europeus. “Creu el govern que els fons europeus s'han d'utilitzar per enfortir la posició de l'Íbex 35 davant de pimes i autònoms?”, exigirà el republicà Capdevila a Calviño.

Mentre que Borràs –que inicialment s'havia acomiadat el 16 de desembre– no sap encara quan deixarà el seu escó al Congrés i propiciarà l'arribada de Pilar Calvo per fer un nou tàndem amb Míriam Nogueras, el PDeCAT de Ferran Bel estrena ara la paradoxa de ser un partit ja extraparlamentari al Parlament que té quatre diputats clau al Congrés. Si bé *a priori* desaparèixer del Parlament li restaria interès pel peix al cove en favor d'un govern de la Generalitat en el qual no hi és, tenir alcaldes al territori –una bandera d'Àngels Chacón en la campanya– farà que el peix al cove a Madrid no caigui en desús pels de Bel. ■

“Hi ha interessos polítics, no sé si de la fiscalia o del govern, en la presentació ara dels recursos?”

Jordi Sánchez
SECRETARI GENERAL DE JUNTS

“Davant els poders de l'Estat, cal saber-nos governar i avançar decididament cap a la república?”

Jordi Cuixart
PRESIDENT D'ÒMNIUM

“Volen guanyar als jutjats el que no han pogut guanyar a les urnes. No ho aconseguiran?”

Oriol Junqueras
EXVICEPRESIDENT

Per la seva banda, la portaveu d'ERC, Marta Vilalta, coneixia la notícia de la fiscalia en plena roda de premsa per valorar els resultats electorals del 14-F i la seva reacció va ser d'indignació. “Aquesta és la resposta dels aparells d'un estat venjatiu, perquè ja sabem de qui depèn la fiscalia”, va etzibar. Vilalta va denunciar que el que no han pogut guanyar a les urnes “ho intenten guanyar a fora, amb repressió”, i lamentava que “no han entès res, perquè aquest país demana respostes polítiques i democràtiques”. “No se'n sortiran”, va concloure. El missatge va ser força similar al que va piular ahir l'exvicepresident Oriol Junqueras: “No ho aconseguiran. No ens rendirem mai. Treballarem sempre per la justícia social i la independència del nostre país.” ■

L'Estat repeteix la resposta del 21-D

Habitualment, en unes eleccions, la fiscalia i els tribunals acostumen a no presentar cap querrel·la o resolució contra representants polítics (si no és un delictes flagrant i greu) perquè no s'interpreti que interfereixen en la campanya. En aquest cas, hi ha qui interpreta l'ajornament de la presentació dels recursos de la fiscalia contra la semillibertat dels presos polítics com una manera de no perjudicar el candidat del PSC a l'hora d'atraure votants de Cs,

com així ha estat.

Passades les eleccions, la resposta és clara. El Punt Avui va titular “L'Estat respon” el 23 de desembre del 2017, quan tribunals com el Suprem van reactivar les causes penals, després que el 21-D tornés a guanyar la suma dels independentistes a Catalunya. La

repressió judicial a l'independentisme català no s'atura, mentre que el govern espanyol fa promeses de reforma del Codi Penal, que ha deixat adormir.

14-F ELECCIONS AL PARLAMENT

#CATALUNYALLIBERTAT

Illa, en sortir de la seu del PSC ahir, acompanyat pel cap de campanya, Víctor Francos, i pel primer secretari i ministre, Miquel Iceta ■ QUIQUE GARCÍA / EFE

Illa manté la idea de ser investit per situar-se al centre del debat

■ Reitera que li correspon com a guanyador i que és ERC qui li hauria de donar suport a ell i no a l'inrevés ■ Diu que el PSC també aspira a presidir el Parlament i que no en pot quedar al marge

Xavier Miró
BARCELONA

Encara que els vots encreuats entre el PSC i ERC i la revàlida de la majoria parlamentària independentista fan preveure un govern d'ERC i Junts presidit per Pere Aragonès, el candidat del PSC reafirma la seva intenció de presentar-se a la investidura tal com va prometre en campanya que faria si guanyava les eleccions.

Després de l'executiva que va analitzar els resultats i va preparar l'estratègia negociadora dels propers dies, Salvador Illa va comparèixer ahir telemàticament per anunciar l'inici, a la tarda, dels contactes amb tots els líders polítics, excepte Vox, per explorar els suports a la seva investidura. Ho farà, diu, "en justa correspondència" al fet de ser la primera força electoral del 14-F, en "coherència" amb

la promesa durant la campanya i amb "convicció", perquè, assegura, aquesta és la seva responsabilitat com a candidat més votat.

Illa va negar que la insistència a presentar-se a la investidura, tot i no disposar de prou suport, sigui un gest "buit, simbòlic", sinó que ho qualifica de "gest real", el que li correspon fer. De seguida ho va justificar rebutjant l'opció que sembla més plausible d'un nou govern amb majoria independentista: "Allò altre ja ho hem vist. Ja tenien majoria i ha suposat el bloqueig i una legislatura esgotada. No en volem més, d'això."

Mantenir el focus

Tenint en compte que el mateix Illa donava a entendre la nit electoral que un govern presidit per ell podria haver d'esperar al futur, la seva aposta per la investidura ara sembla que respon a una estratè-

Les frases

“Em sento amb el deure de presentar candidatura. Hem guanyat i tenim per costum afrontar les responsabilitats”

“No és cap gest buit. És el que em correspon [...]; que Aragonès em doni suport a mi”

Salvador Illa
CANDIDAT DEL PSC A LA GENERALITAT

“Cercar vies d'entesa [entre el PSC i ERC] és una oportunitat que no hauríem de deixar passar”

José Montilla
EXPRESIDENT DE LA GENERALITAT

El PSC recupera el 'cinturó roig', però no engoleix el vot de Cs

En aquestes eleccions, el PSC fa un pas endavant perquè, a diferència del 2017, torna a guanyar en grans ciutats clau com ara Barcelona, Badalona, Badia i Barberà del Vallès, Cornellà, Esplugues, el Prat i l'Hospitalet de Llobregat, Martorell, Mataró, Sabadell, Santa Coloma de Gramenet i Terrassa. Cal recordar que fa només tres anys, Ciutadans li arrabassava la victòria en tots aquests municipis de l'històric *cinturó roig* metropolità i fins i tot ERC el supe-

rava en vots en grans ciutats com ara Barcelona, Badalona, Sabadell, Terrassa, Martorell i Mataró. Però també en la prolongació metropolitana, del Garraf fins al Baix Penedès, el PSC recupera terreny perdut i guanya a Sitges, Vilanova, Cubelles, Cunit, el Vendrell, Calafell i Roda, i, continuant pel litoral més poblat cap al sud, també obté la victòria a Tarragona, Constantí, la Canonja, Vila-seca, Salou i Cambrils. Els socialistes també guanyen als municipis de

la Val d'Aran i refermen el feu a cavall del Maresme i la Costa Brava imposant-se a Lloret, Blanes, Palafròls, Pineda i Malgrat de Mar. En els resultats del PSC es veu la importància de l'abstenció. El partit no s'emporta ni de lluny la majoria de les desenes de milers de vots que Cs perd en grans ciutats metropolitanes. En algunes de les seves places fortes, el PSC només creix unes desenes de vots o, fins i tot, en perd uns pocs, per exemple, a Cornellà.

gia de mantenir-se els propers dies o setmanes en el centre del debat públic sobre la investidura. Illa reitera que a ell li correspon oferir-s'hi i, "a partir d'aquí, cadascú haurà de donar explicacions davant la cambra catalana". El PSC "torna a ser el centre de gravetat de la política catalana", segons ell, que també va defugir la possibilitat d'acabar permetent la investidura del candidat més ben situat, el republicà Pere Aragonès: "El que correspon és que Aragonès em doni suport a mi." L'expresident socialista José Montilla ja reclamava ahir "entesa" entre el PSC i ERC, que considera que són les formacions legítimes per la victòria en vots i escons.

Illa també va reiterar que el PSC no renuncia ni a la presidència de la Generalitat ni a la del Parlament i va advertir que el seu partit "no pot quedar al marge de la decisió sobre el president" de la cambra. El candidat va insistir en la necessitat d'"obrir un nou temps sense retrets ni revenegs", centrant-se en la salut, la reactivació econòmica i el rescat social.

L'únic que guanya vots
652.858 vots, 46.199 més que el 2017, situen el PSC com l'únic partit amb representació parlamentària fins ara que augmenta el suport, un fet no menor tenint en compte que es va registrar l'abstenció més alta en unes catalanes. 652.000 vots és un suport semblant al del PSC de l'època de Montilla –més que el 2010 i menys que el 2006–, que, en aquell context, li va permetre una presidència que ara difícilment tindrà Illa per la gran fragmentació dels escons en l'arc parlamentari.

Però el més important per al PSC és que el 14-F deixa endarrere el declivi que es va iniciar precisament amb la derrota de Montilla el 2010 davant la CiU d'Artur Mas. Vist amb perspectiva, el resultat d'Iceta fa tres anys (606.659 vots) ja va marcar la recuperació. Però 652.000 vots i 33 diputats encara és poc per trencar una majoria independentista reforçada quan la victòria s'obté a costa de l'estancament o l'ensorrament dels socis potencials –Cs i En Comú Podem– amb qui caldria formar majoria. ■

14-F ELECCIONS AL PARLAMENT

#CATALUNYALLIBERTAT

La cap de llista d'En Comú Podem, Jéssica Albiach, durant la compareixença d'ahir per valorar l'escenari postelectoral ■ ECP

Albiach reitera el vet a JxCat i apel·la a l'ERC "generosa"

■ Diu que hi ha altres fórmules per fer un govern d'esquerres "ampli i transversal" més enllà del tripartit, però no les especifica ■ Recorda a Aragonès i Illa que hi ha una majoria que aposta pel diàleg

Jordi Alemany
BARCELONA

En Comú Podem (ECP) va mantenir ahir el guió de la campanya i de la nit electoral i va insistir en la necessitat de configurar un govern d'esquerres "ampli i transversal", malgrat que ERC insistís de nou ahir que no formaria govern amb el PSC, i que el candidat socialista, Salvador Illa, reiterés que es presentaria per ser investit. La cap de llista dels comuns, Jéssica Albiach, traspassava la pressió als republicans perquè aixequin el vet als socialistes apel·lant

a "la col·laboració generosa" que ja havien demostrat permetent la investidura de Pedro Sánchez i l'aprovació dels pressupostos de l'executiu espanyol o convertint-se en socis *de facto* a l'Ajuntament de Barcelona. "ERC té un discurs i després fa una altra cosa", insistia Albiach per reclamar que les dues formacions que han aconseguit més diputats es deixin de "vets estèrils" i, en concret als republicans, que no tornin a formar un govern independentista amb JxCat que "saben que no prosperarà".

Paradoxalment, i des-

La frase

“Mai ha sortit de la meua boca la paraula 'tripartit'. Hem dit que les fórmules podien ser moltes”

Jéssica Albiach
CAP DE LLISTA D'EN COMÚ PODEM

prés de criticar els vets encreuats i de reivindicar que els resultats demostrin que hi ha una majoria que aposta pel diàleg com a solució del conflicte i per "construir un país d'acord amb uns valors republicans", va tancar la porta

a la proposta de la "via àmplia" d'ERC descartant emfàticament qualsevol acord que inclogui la candidatura de Laura Borràs. "Som incompatibles en termes ideològics i de valors republicans", va assegurar Albiach.

Descartada aquesta via, la recepta dels comuns per no quedar exclosos implica formar un tripartit poc viable a hores d'ara, però també explorar "moltes fórmules" de govern, que no va voler especificar, aprofitant que hi ha "el Parlament més d'esquerres de la història de la democràcia".

Albiach també va apel·lar a no "perdre la potència" que significa tenir una majoria que aposta pel diàleg per "interlocutar i resoldre el conflicte", just el mateix dia que la fiscalia recorria contra la classificació en tercer grau dels presos polítics, i es comprovava que no s'ha avançat en l'indult, la reforma del Codi Penal del delictes de sedició ni en la llei d'amnistia.

Els comuns aposten per negociar possibles aliances fora dels focus mediàtics i responsabilitzaran el PSC i ERC si s'arriba a una repetició electoral. ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs

Som on érem

Pere Aragonès té totes les possibilitats per ser el primer president de la Generalitat d'ERC després de la II República. La victòria electoral de Salvador Illa deixa els socialistes com a primer partit de l'oposició –una repetició simètrica d'allò que va passar l'any 2017 amb Cs–. La diferència rau en el fet que ara els socialistes governen a Madrid, i llavors ho feia el PP. Serà amb el govern espanyol que la possible presidència d'Aragonès haurà de pactar de manera urgent els fons europeus de recuperació, el finançament de Catalunya, l'amnistia, el referèndum, la gestió de la pandèmia i tants temes que l'independentisme espera fa anys. Un independentisme que es quantifica en dos milions de catalans que en aquest 14-F ha tornat a donar confiança a les forces independentistes. Es dona el fet que al govern espanyol li cal el suport permanent dels diputats d'ERC al Congrés i al Parlament, i es dona el fet, també, que els socialistes poden –amb intercanvi de cromos– invertir amb comoditat Pere Aragonès malgrat que Illa ha guanyat les eleccions. És a dir, amb l'actual conjuntura governamental catalana i espanyola, els uns i els altres es necessiten. Fet que no passa sempre. Fins al 12 de març hi ha temps per elegir president del Parlament. Amb aquesta elecció es visualitzaran els pactes postelectorals, i fins i tot si caldrà repetir eleccions. Ara mateix no hi ha res damunt d'aquesta elecció perquè cal saber dues qüestions fonamentals: una presidència del Parlament per fer què? I quin full de ruta està previst per als quatre anys? Les mateixes preguntes seran vàlides perquè el futur president investit ho expliqui i pugui donar resposta després de l'ampli suport de l'independentisme, que li reclama com ara un referèndum. Som on érem. En espera que l'independentisme sigui capaç d'ajuntar-se, de sincerar-se i de concretar fins on vol arribar.

MÉS14-F

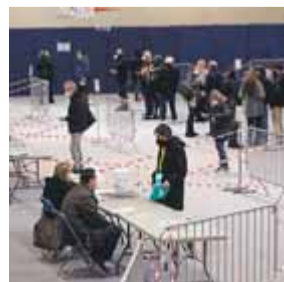
CCOO i la UGT volen evitar "escenaris de bloqueig"

CCOO i la UGT van fer una crida perquè es formi un govern de manera "urgent" i "evitar escenaris de bloqueig pel fet de demanar coses impossibles", tot i admetre la complexitat dels pactes. Els seus diri-

gents, Javier Pacheco i Camil Ros, van dir a l'ACN que el "viratge" a l'esquerra del Parlament s'ha de traduir en un "canvi de rumb" de la política, encara que es revalidi l'executiu d'ERC i JxCat. ■ REDACCIÓ

Salut posa el 14-F de model per fer activitats segures

El coordinador de la Unitat de Covid-19, Jacobo Mendioroz, va situar el dispositiu del 14-F com a "model" a seguir per fer activitats "molt més segures" i evitar el descontrol de la pandèmia. ■ REDACCIÓ

Votació al pavelló de Can Balsach de Sabadell ■ O.D.

Denúncia per una concentració no autoritzada de Vox

Els Mossos van aixecar una acta de denúncia a Vox la nit electoral per haver fet una concentració no autoritzada a la Gran Via de Barcelona, que prèviament havia estat denegada. ■ REDACCIÓ

14-F ELECCIONS AL PARLAMENT

#CATALUNYALLIBERTAT

Evolució del vot independentista a les eleccions al Parlament de Catalunya (2012-2021)

ELECCIONS	JxCat	ERC	CUP	PDCat	Primàries	FNC	SCAT	MCR	TOTAL
2021	20,04%	21,30%	6,67%	2,72%	0,21%	0,18%	0,01%	0,01%	51,13%*
2017	21,66%	21,38%	4,46%						47,5%
2015	JxSí 39,59%		CUP 8,21%						47,8%
2012	CiU 30,71%**	ERC 13,70%	CUP 3,48%	SI 1,29%					49,18%

(*) Els resultats dels partits estan arrodonits amb dos decimals. (**) Inclou Unió Democràtica de Catalunya

RESULTATS 2021 PER BLOCS

BLOC DEL SÍ	JxCat	ERC	CUP	PDCat	Primàries	FNC	SCAT	MCR	TOTAL
	20,04%	21,30%	6,67%	2,72%	0,21%	0,18%	0,01%	0,01%	51,13%*
BLOC DEL NO*	PSC	Vox	Cs	PP	TOTAL				
	23,04%	7,69%	5,57%	3,85%	40,15%	(*) Partits que van donar suport al 155 i Vox			
ALTRES	ECP	Resta	TOTAL						
	6,87%	0,39%*	7,26%	(*) Recortes Cero-GV-M, PNC, PCTC, IZQP, Som Terres de l'Ebre, PUM+J, UEP, EB, Unidos Sí-Def-PDSJE-Somos España, Alianza CV					

FOTO: QUIM PUIG
GRÀFIC: EL PUNT AVUI

El vot independentista fa un pas endavant fins al 51%

■ Les opcions sobiranistes sumen 1.448.901 sufragis, més de 64.000 vots de diferència amb la suma de la resta de partits ■ Creix el nombre de municipis i comarques amb majoria independentista

M. Membrives BARCELONA

Mai abans els vots a partits independentistes havien superat la barrera del 50% en nombre de sufragis, i aquest cop s'enfilen fins al 51,8% del total, amb el 100% dels vots escrutats. Van ser 1.448.901 els catalans que van votar diumenge opcions independentistes, si bé és cert que alguns d'aquests ho van fer per partits que no han superat el mínim per poder tenir presència al Parlament de Catalunya. La suma de la resta de partits i el

vot en blanc van assolir 1.384.743 sufragis. A aquest percentatge s'hi ha arribat en els comicis amb l'abstenció més alta i amb una pèrdua d'uns 600.000 vots sobiranistes respecte a les darreres eleccions al Parlament, si bé és cert que la reducció global del nombre de sufragis comparant les xifres de vot emès el 2017 ha estat de més d'1,5 milions.

Pel que fa al nombre d'escons aconseguits en aquesta ocasió per formacions independentistes, 74, és la xifra més alta des de les eleccions del 2012,

encara que en aquella ocasió la suma sobiranista incloïa Convergència i Unió, una coalició que es va acabar dividint i va concórrer als comicis del 2015 per separat. Mentre els integrants de l'antiga Convergència van passar a formar part de Junts pel Sí, Unió Democràtica de Catalunya es va presentar separada i no va obtenir representació. El 2015 el vot sobiranista va sumar el 47,8% dels sufragis i 72 diputats. Dos anys després, la separació del bloc de Junts pel Sí en JxCat i ERC va perdre vots i escons i, junta-

Les xifres

47,5

per cent del total de vots independentistes van assolir els sobiranistes que es van presentar a les eleccions de 2017.

74

diputats sumen les forces independentistes amb representació, 4 més que en l'anterior legislatura del Parlament.

ment amb la CUP, van arribar al 47,5% dels sufragis, que es van traduir en 70 escons.

Aquest cop l'independentisme s'ha situat com l'opció més votada a més municipis i comarques

que en eleccions anteriors. La suma dels vots a les opcions independentistes s'ha imposat a la resta de partits a 837 dels 947 municipis de Catalunya, fet que representa un 88,4% del total, mentre que el

2017 ho va fer a 815 municipis. Tot i això, hi ha zones com l'àrea metropolitana de Barcelona, la costa de Tarragona i la Val d'Aran que concentren municipis on l'independentisme suma menys suports i cap força sobiranista hi és l'opció més votada. En alguns dels municipis més grans de Catalunya com ara Barcelona, l'Hospitalet de Llobregat i Badalona, on s'imposa el PSC, ERC és la segona força més votada.

Badia del Vallès (Vallès Occidental) és un dels municipis on l'independentisme suma menys suports, només el 18% del total. El mateix passa en pobles de la Val d'Aran com ara Vilamòs, amb un 18% de sufragis sobiranistes, i Bossòst, on els vots independentistes van ser del 21,7%. A l'altra banda de la balança hi ha els pobles més independentistes, que són Sant Martí d'Albars (Osona), que va sumar 97,1% dels vots, i Capolat (Berguedà), amb el 95,12% dels vots. ■

MÉS VOT INDEPENDENTISTA

JxCat s'imposa en 562 municipis i 24 comarques

JxCat s'ha convertit en la força més votada a la majoria de municipis catalans, un total de 526, tot i que el 2017 havien estat 667, mentre que va sumar 24 comarques, 5 menys que el 2017.

ERC guanya al doble de comarques

ERC ha estat la força més votada a 10 comarques, i el 2017 ho va ser només a 4. Pel que fa a municipis, és la força més votada a 251, un increment substancial respecte del 2017, quan en van ser 143.

La CUP és la primera força en sis poblacions

LA CUP es va imposar a la resta de forces a Sobremunt (Anoia), Farrera (Pallars Sobirà), la Vilella Alta (Priorat), Capafonts (Baix Camp), la Quar (Berguedà) i Sales de Llierca (Garrotxa).

El PDeCAT, l'opció més votada en set municipis

El municipis de la Noguera d'Ivars de Noguera, Bellmunt d'Urgell, Preixens i la Baronia de Rialb, a més d'Aitona (Segrià) i Vilaller (Alta Ribagorça) és on el PDeCAT va ser la força més votada.

Votant diumenge a Barcelona ■ JOSEP LOSADA

Banyoles és la capital més sobiranista

Banyoles encapçala el rànquing de capitals de comarca que sumen més vots sobiranistes, el 81,75%, seguida de les Borges Blanques (81,19%), Berga (79,39%), Vic (77,49%) i Falset (77,44%).

14-F ELECCIONS AL PARLAMENT

#CATALUNYALLIBERTAT VOL VIURE EN

Notorietat internacional

RESSÒ • Les capçaleres internacionals consideren que les eleccions reforcen l'independentisme però també Sánchez a La Moncloa **EUROPA** • Tot i que el sobiranisme supera el 50% de vots, la UE continua inamovible i diu que tot seguirà el seu curs

D.B.
BARCELONA

Victòria per a Salvador Illa, majoria per a l'independentisme. La gran majoria de mitjans internacionals analitzen amb aquestes dues claus el resultat de les eleccions de diumenge a Catalunya. D'una banda, perquè la victòria del PSC dona aire al govern de Pedro Sánchez a Madrid. Feia molt temps que els socialistes no guanyaven en vots al país, però també hi obtenen el millor resultat pel que fa a escons. I això, tenint en compte que fins fa unes setmanes Illa era un dels homes de confiança del president espanyol, com a cara visible de la lluita contra la pandèmia, s'interpreta com un reforç de les polítiques de Sánchez. Un exemple d'això és *Bloomberg*, que diu que la victòria del PSC és un "impuls" a Pedro Sánchez.

L'altra clau en la premsa internacional és que, per primer cop en uns comicis, l'independentisme supera el 50% dels vots. "L'independentisme reforça la majoria al Parlament regional", diu el francès *Le Monde*, i indica que la victòria ha estat per al PSC, que "a priori no té els escons per poder prendre les regnes" del govern. El *Financial Times* també assenyala el "reforç" de

Temes de 'Courier International', 'The Guardian', 'Corriere della Sera' i 'Le Monde' ■

l'independentisme al Parlament, i destaca que els partits independentistes superen el 50% dels sufragis "amb una baixa participació". Per la seva banda, el mitjà europeu *Eu-*

ronews assenyala que l'extrema dreta de Vox irromp a la cambra catalana amb 11 escons.

La BBC parla d'un "impuls" a l'independentisme, mentre apunta

que el cap de llista d'ERC, Pere Aragonès, és al "capdavant per ser el pròxim líder de Catalunya". De fet, l'interès mediàtic per Aragonès va fer que l'anglesa BBC l'entrevistés ahir a primera hora del matí. Per la seva banda, *The Guardian* destaca que l'independentisme supera el 50% dels vots "amb una participació de només el 53%". A Itàlia, *La Repubblica* diu que han guanyat "els moderats" d'ERC i que "els radicals de Junts queden relegats a la tercera posició". El diari *The Washington Post* remarca que els "partits que donen suport a la secessió d'Espanya han ampliat el seu control al Parlament", i afegeix que Catalunya continua "dividida per la qüestió de la secessió".

Europa, com si sentís ploure

Tot i l'interès i el ressò que la victòria independentista ha causat a diferents parts del món, Brussel·les ahir va tornar a evitar pronunciar-se. "La nostra posició és coneguda", va dir el portaveu de Justícia de la Comissió Europea, Christian Wiggand. La Comissió Europea manté des de l'1-O que la situació política a Catalunya és un afer intern d'Espanya que s'ha de resoldre en el marc constitucional. "És un procés democràtic normal que seguirà el seu curs", es va limitar a dir. ■

Vox promet fer una "oposició total" al govern

■ Tarragona ha estat la demarcació on el partit d'ultradreta ha obtingut més suport

Redacció
BARCELONA

Una "oposició total" al govern que es constitueixi, sigui quin sigui, per construir una "alternativa". Així afronta Vox la nova legislatura, com va prometre ahir el líder de la formació ultradretana, Santiago Abascal, l'endemà dels comicis que han possibilitat la seva arribada al Parla-

ment amb 217.883 vots. Abascal va reconèixer que el resultat que situa el partit com el quart més votat ni ells mateixos l'imaginaven i representa una "responsabilitat colossal". El candidat, Ignacio Garriga, va assegurar que amb Vox al Parlament "res serà igual" perquè exercirà una "oposició forta, contundent", com a "dic de contenció enfront de les polítiques liberticides del separatisme i l'esquerra".

Vox ha obtingut el 7.69% del total de vots a Catalunya, amb més presència a les demarcacions

D'esquerra a dreta, Santiago Abascal i Ignacio Garriga, ahir ■ ANDREU DALMAU / EFE

de Tarragona i Barcelona. A Tarragona, on ha aconseguit dos diputats, el percentatge dels ultradretans ha estat del 9,4% i a Barcelona, del 7,69%; a Girona, del 6,16% i a Lleida, del 5,53%. Ha estat la primera força a Vilamallà (Alt Empordà) i la Pobla de Mafu-

met (Tarragonès), i la segona a Badia del Vallès i Bossòst (Aran).

Els sindicats CCOO i UGT van lamentar l'entrada dels ultradretans a l'hemicycle i van demanar al conjunt dels partits que impedeixin que les seves iniciatives prosperin.

Unitat Contra el Feixisme i el Racisme va convocar ahir una trentena de concentracions arreu del país per manifestar-se en contra de l'entrada de VOX al Parlament. A la de la Plaça Sant Jaume s'hi van reunir unes cent persones. ■

Acta del Mossos per la celebració del resultat

Els Mossos d'Esquadra van aixecar acta de denúncia a Vox per una concentració a la nit electoral en què una vintena de persones celebraven al carrer el resultat de les eleccions. Segons va explicar ahir el conseller d'Interior, Miquel Sàmper, la denúncia es va interposar per haver-se saltat el toc de queda i no haver demanat a temps autorització per a la concentració. D'altra banda, Unitat Contra el Feixisme va convocar ahir al vespre concentracions de protesta contra Vox. El col·lectiu va declarar no resignar-se "davant l'arribada al Parlament d'un partit que alberga feixistes i neonazis" i va demanar als partits que "no deixin ni un mil·límetre a les propostes ultres".

14-F ELECCIONS AL PARLAMENT

#CATALUNYALLIBERTAT

El PDeCAT, del “si t’ho penses” a “pensar bé” el seu futur

■ La direcció del partit d'Artur Mas anuncia que obre un període de reflexió per decidir l'estratègia a seguir després de quedar fora del Parlament ■ Els líders del món local aposten per les municipals

Jordi Panyella
BARCELONA

S'ho han pensat bé 77.059 persones, però el seu vot ha resultat inútil, estèril, i el Partit Demòcrata Català, PDeCAT, haurà de passar ara a una segona fase, la de “pensar bé” el seu futur, va reflexionar ahir el president de la formació, David Bonvehí, sense donar indicis per saber cap a on pot anar aquest futur.

La direcció del Partit Demòcrata es va reunir ahir per constatar el fracàs electoral de la seva proposta, que, en paraules del president, va quedar resumit amb l'afirmació següent: “No hem aconseguit l'objectiu que ens havíem fixat.” I aquest objectiu no era sinó entrar al Parlament, que és l'àmbit que dona visibilitat en la política catalana.

Quedar fora del palau del parc de la Ciutadella voldrà dir, per exemple, que en cas que el PDeCAT renovi la seva oferta electoral en les eleccions que es faran d'aquí a quatre anys, no tindrà representació en els debats que es facin a les televisions públiques. Fins ara, i fruit de la divisió entre el Partit Demòcrata i la fórmula de Junts per Catalunya, el PDeCAT mantenia quatre diputats al Parlament que ara ja no tindrà.

Aquesta situació suposa afrontar un panorama absolutament nou per a un partit de tradició parlamentària i de govern, que es fa hereu directe del llegat de la dissolta Convergència Democràtica de Catalunya de Jordi Pujol. Certament, el partit en què milita Artur Mas, i al qual han donat suport amb la seva inclusió en les llistes noms de molt de pes com ara Joan Rigol i Andreu Mas-Colell, i la mateixa Joana Ortega, com a número dos a Barcelona, ha de fer una reflexió profunda per decidir com afronta la nova etapa en qualitat de partit extraparlamentari.

David Bonvehí, en la roda de premsa d'ahir per valorar els resultats del PDeCAT en les eleccions al Parlament de Catalunya ■ ACN

Aquesta reflexió és la que va assenyalar ahir com a necessària David Bonvehí, que, tot i això, va ajornar l'adopció d'una posició clara del partit i la presa de decisions fins a conèixer el resultat del debat intern que durà a terme el consell nacional, que serà convocat en breu, i la direcció del partit. De moment, es presentarà un informe al consell nacional per orientar aquest debat amb una primera anàlisi de la situació.

D'acord amb els arguments exposats ahir per Bonvehí, el PDeCAT consi-

Poder local que resta vots al poder a la Generalitat

El zero del PDeCAT al Parlament contrasta amb l'aparent força com a moviment social, 8.000 militants, la quantitat més gran d'una formació política a Catalunya, i, sobretot, amb la força real al territori, amb 170 alcaldes i gairebé 1.800 regidors. La presència al territori és un element indispensable per a qualsevol partit que aspiri a fer alguna cosa gran, com demostra el fiasco absolut de Ciutadans, que no té cap al-

caldia a Catalunya i que no va guanyar en cap poble diumenge. Els números del partit que presideix Bonvehí es completen amb els quatre diputats que té al Congrés, elegit en les eleccions del novembre del 2019 en la llista de Junts per Catalunya.

Aquesta empremta als municipis és el que ha intentat esprèmer el partit amb caps de llista molt vinculats a ajuntaments, com l'alcalde de Mollerussa, Marc Solsona, per

Lleida, i el de Lloret, Jaume Dulsat, per Girona. Ara bé, els vots obtinguts pel PDeCAT i restats a l'opció de Junts per Catalunya han impedit a la formació de Puigdemont ser la força independentista amb més representació. Si tots els vots del PDeCAT i el PNC, l'altra derivada del món convergent, haguessin anat a Junts, la distribució d'escons hauria estat diferent i aquesta opció n'hauria obtingut 36, tres més que ERC i el PSC.

dera que, tot i el fracàs, els vots obtinguts demostren que hi ha un espai electoral per a l'oferta que ha fet el seu partit i la candidata Àngels Chacón. El president dels demòcrates va advertir, però, que el seu no és un partit de centredreta. “Som un centre amb matisos”, va especificar en resposta a preguntes dels periodistes.

Entre les causes que han suposat la no obtenció de diputats, Bonvehí en va assenyalar dues, a tall preliminar. En primer lloc, el desconeixement de la marca política, a la qual, al seu parer, “li ha faltat temps i intensitat” per rodar-se i donar-se a conèixer. El PDeCAT va ser la fórmula adoptada definitivament per la diàspora convergent després d'un ball de sigles que es va complicar amb les fórmules electorals de Junts pel Sí,

Les frases

“No hem aconseguit l'objectiu que ens havíem fixat; hem de reflexionar”

David Bonvehí
PRESIDENT DEL PDECAT

“El projecte continua viu i ara s'aboca a preparar les eleccions municipals del 2023”

Marc Solsona
ALCALDE DE MOLLERUSSA I CAP DE LLISTA DEL PDECAT A LLEIDA

primer, i Junts per Catalunya, després. En segon lloc, Bonvehí va reconèixer que l'electorat no ha identificat la seva proposta com l'opció del “vot útil” de l'independentisme.

La reflexió anunciada ahir podria assenyalar el 2023 i les eleccions municipals que s'han de celebrar aleshores. Aquesta és la deducció que es pot fer de les primeres reaccions que es van sentir diumenge al vespre, tant d'Àngels Chacón com de Marc Solsona, cap de llista a Lleida, que va estar a punt d'obtenir un escó.

Per una banda, Chacón va obrir el punt de mira assegurant que el projecte del PDeCAT és ben viu i que el partit és una organització forta, mentre que Solsona va insistir en aquesta idea i va fer una crida a treballar per les municipals, àmbit en què el PDeCAT és fort. ■

14-F ELECCIONS AL PARLAMENT

#CATALUNYALLIBERTAT

Cs limita l'autocrítica pel daltabaix i no preveu renúncies de pes, per ara

La direcció del partit també descarta un congrés extraordinari per aplacar la crisi ■ Els resultats del 14-F rearmen al sector crític, que assenyala Arrimadas

Francesc Espiga
BARCELONA

L'endemà de patir una desfeta electoral sense pal·liatius, que es tradueix en la pèrdua de 951.000 vots i d'una trentena d'escons al Parlament, Ciutadans va optar ahir per l'estratègia de tancar files i minimitzar tant els missatges com els gestos que puguin engrandir la ferida oberta. Tot i que la sensació interna al partit és de desolació, perquè ningú s'esperava una davallada de tanta magnitud, inicialment s'han descartat mesures de contingència, com convocar un congrés extraordinari que reformuli el missatge, l'estratègia política i, si cal, els lideratges com a fórmula per sortir de la crisi. Si més no, d'entrada, no s'aposta per fer foc nou i forçar dimissions a la direcció com la del vicesecretari general i cap de campanya a les catalanes, Carlos Cuadrado, un dels principals *asseyalats* en les darreres hores. Però tant la presidenta de la formació taronja, Inés Arrimadas, com el candidat, Carlos Carrizosa, van assegurar al matí, en dues entrevistes radiofòniques, que aquesta opció no es considera, per ara. "Si això fos la solució al problema, estariem en un altre escenari, però no és així", va manifestar Arrimadas, mentre que el cap de llista per Barcelona hi va afegir que "no s'arregla res obrint crisis internes", tot i que, alhora, proclamava que estava "a disposició del que digui el partit" si hi ha un clam per exigir la seva dimissió. Al vespre, l'un i l'altre van participar en una reunió de l'executiva de la qual no es va voler donar compte de què s'havia discutit i acordat. Amb aquest argumentari com a base, va ser el secretari de comunicació de Cs a Catalunya, Nacho

Carlos Carrizosa en la seva intervenció als mitjans la nit del 14 de febrer ■ EFE

El PP intenta blindar Casado del descens electoral

En un exercici de sinceritat gens comú en un ecosistema com és de la política, el candidat del PP, Alejandro Fernández, va reconèixer la mateixa nit electoral que els resultats assolits —tres escons, un menys que al 2017— no eren gens ni mica bons. Dit això, la tàctica dels populars ahir va ser intentar que aquesta con-

juntura no debilités la posició del líder estatal, Pablo Casado. En espera d'una reunió avui de la direcció en què s'analitzarà la situació, els dirigents del partit van insistir en el missatge que el que ha passat a Catalunya no és extrapolable a tot l'Estat. El seu argument és que no és la primera vegada que veuen com

un competidor els avança per la dreta, una situació, insisteixen, que tendeix a corregir-se amb el temps. També sostenen que l'estratègia del PP és la correcta i que el partit no canviarà l'aposta "per la moderació i el centre" amb la qual va escenificar el seu distanciament amb la ultradreta encarnada en Vox.

Les frases

“No hem pogut mobilitzar el nostre electorat i ho assumim, però seguirem treballant”

Inés Arrimadas
PRESIDENTA DE CIUTADANS

“No sé si fer un pas al costat seria el més oportú ara. Seguiré a disposició del meu partit, com sempre”

Carlos Carrizosa
CANDIDAT DE CIUTADANS

Martín Blanco, qui va sortir ahir a valorar l'escenari postelectoral. El discurs d'autocrítica pràcticament es va limitar a afirmar que no havien sabut "conscienciar els ciutadans de la necessitat imperiosa d'anar a votar" i, es-

sencialment, va atribuir la clatellada electoral a l'absència. "El constitucionalisme, per guanyar, necessita d'una gran mobilització", va dir Martín Blanco, que també va destacar que la formació ha fet una campanya "enterament

telemàtica" mentre que "altres partits aquesta prudència i aquestes precaucions no les han ateses i han fet, fins i tot, actes multitudinaris".

De manera paral·lela, el sector renovador de Ciutadans ja ha fet públic un manifest en què demana una "profunda regeneració" en la direcció i "canvis de lideratge" a l'Estat i a Catalunya. "La pèrdua de gairebé un milió de vots i la fugida contínua i sense parió d'afiliats i càrrecs electes mostren sens dubte un lideratge i una estructura de partit que no funciona." ■

Molts joves van anar apropant-se a la UdL per fer costat a Pablo Hasél, tancat al rectorat ■ EFE

Hasél es tanca al rectorat de la UdL per evitar ser detingut

Més de 300 persones fan costat al raper ■ L'Audiència Nacional n'ordena la detenció i ingrés a la presó

Redacció
LLEIDA

"Hauran de rebentar la porta per detenir-me i empresonar-me", va dir ahir el raper Pablo Hasél, que, juntament amb un grup de més de 300 activistes a favor de la llibertat d'expressió i en contra de la repressió, constituïts en la Plataforma de Suport a Pablo Hasél, es va tancar al rectorat de la Universitat de Lleida (UdL) per evitar el seu ingrés a presó. Precisament, l'Audiència Nacional va resoldre ahir que no li suspèn la seva entrada a presó perquè considera que "persisteix en la seva actitud antisocial" i que cal protegir delictes d'opinió, que el govern espanyol ha anunciat que vol eliminar.

A més d'aquesta resolució, l'Audiència Nacional va ordenar ahir als Mossos d'Esquadra la detenció i ingrés a la presó del raper, cosa que es podria fer efectiva en les properes hores.

El tancament es va fer ahir després que divendres es va acabar el termini perquè el raper hi ingressés de forma voluntària, per complir la condemna de nou mesos per enaltiment del terrorisme i injúries a la monarquia.

"Estic tancat juntament amb força solidaris a la Universitat de Lleida. Hauran de rebentar-la per detenir-me i empresonar-me. És al rectorat de la rambla d'Aragó, per si algú de per aquí vol venir a donar un cop de mà", va piular el raper al matí des de Twitter, i en poc temps va anar creixent el nombre de persones que van anar a la UdL a donar-li suport.

La frase

“Hauran de rebentar la porta per detenir-me i empresonar-me”

Pablo Hasél
RAPER CONDEMNAT A PRESÓ PER INJÚRIES AL REI

Més tard, el consell de direcció de la UdL va manifestar el seu suport a la llibertat d'expressió "com a universitaris i com a ciutadans", però va demanar que aquesta protesta garanteixi els drets dels estudiants i del personal de la UdL, així com la integritat de la institució. Van instar els organitzadors de la tancada a dialogar per a una resolució "ràpida" d'un conflicte que "no ha originat la UdL". ■